

Publicerad 2009-01-27 12:44 av Nejlika

En sammanfattning av 2008 för min del.

En apa i porslin.

Jag är ditt slagfält med tusentals döda. En ensam individ som gav upp fast föda
Sökte hjälpen i flaskor och tomma glas, rumlade runt från kalas till kalas. Hjärtat och levern blev slagna var
kväll. Levde livet som en enda stor helg Du gav mig bitterhet och hat som om jag svalde min mormors
gamla askfat. Bismak av vrede och avund, En livslång terror i en oändlig avgrund.

Allt är nu gammalt och förgånget. Tåget har passerat och ensam står jag kvar på perrongen. Blickar ner mot
det avlägsna spåret som en återblick av det gångna året. Ett år av kärlek och skratt som gjorde en piruett å
landa platt. Skakade min världsbild ur ramen och där stod jag ensam lämnad kvar utan jobb men med
examen.

Tårar av blod, svett och salt har rullat längs min kind alla var de trötta, missformade och kantstötta. För mot
kärlek finns inget vaccin är bara till att se glad ut och lida pin. När ens hjärta krossas i så många kilometer i
timmen så känns det i varje vrå av alla sinnen. Man skriker ut sin ilska i rent raseri för att bli alldeles apatisk
och se de lama gå förbi.

Släcker helvetes lågor skallad och svedd en kamp i mörkret för att äntligen bli sedd. Sakta går de alla förbi.
Utan att bry sig utan att lägga sig i. För en kamp om sitt hjärta är en ensam börda men tusentals känslor som
vägrar göra sig hörda. Med det tyngsta av ok på axlarna mina ser jag livet till 60 som en enda stor pina.

Dante steg ner dit djävulen bor men han missade en våning där kärleken gror, och dess broder vid namn
svek som tillsammans leker en smärtsam lek. Där sitter de på en våning allra längst ner, en våning alla vet
om men som ingen ser. Spelar kort med hjärtan i potten. Ännu en lockelse för få människor att sträva mot
botten.

Så ta ditt sikte Amor skjut mitt i prick. Jag vill känna kärlekens bitterljuva stick. Som en nål av värme
genom min hud. Ge mig min kärlek ge mig min brud. Någon att älska, någon att behöva. Ge mig livets
smärta som ej går att döva.

Jag drömmer hur du står välklädd å fin, själv är jag en trasig apa i porslin. Tappats lite för många gånger
hört alldeles för många begravnings sånger. Trasig och ur funktion rullar livet förbi varje station. Saker som
måste ses passerar utan för mitt fönster men jag är numera en världslig parantes utan mening och utan
mönster.

Gud tittar ner på dig med all sin förakt över alla dina löften och allt du sagt. Lögner som fick marken att

skaka och aldrig någonsin kan du ta dem tillbaka. Du ler och skrattar gott för du vet att du dragit lyckans lott. Men jag offrar gärna liv och lem bara för att slippa se kärleken igen.

Riddar Kato han hade ett hjärta av sten. Jag har en kropp med 206 ben. För hjärtat försvann i så många kilometer i timmen. Att allt som finns kvar är mina ömmande minnen.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Nejlika med Poeter.se id #23810 innehar upphovsrätten